

סוגית הבבלי על המקור לפרישת כהן גדול

א. ספחי דף 1

1. מקראות - השלימו את התמונה של הזיקה בין שבעת ימי המילואים והיום השמיני ובין יום הכיפורים, כפי שהיא עולה מתוך ההשוואה בין הפרשיות.
2. עיינו בפרשיות טהרת המצורע בויקרא יד, ובחנו את התבניות המשותפות לטהרת המצורע ולמודל של שבעה/יום שמיני, וחשבו על המשמעות הדבר.
3. מקורות תנאיים – בנסוף למקורות בדף 1, לעיין גם במשנה פרה ג, ט.

ב. לימוד בקיאות של סוגית הבבלי

1. למדו בבקיאות את סוגית הבבלי ב- ו, א (יספק נדה!).
2. שימו לב לתוכן הסוגיה, נתחו את המבנה שלה.
3. האם ניתן לעמוד מתוך עריכת הסוגיה איזה הסבר מודגש יותר על ידי העורך?

ג. פרה ויום כיפור

נבקש להתמקד תחילה בדיון ב-ג, ב (אני מציע שאת העיון במח' ר"י ור"ל נעשה בשני הבא יחד עם לימוד הסוגיה המקבילה בירושלמי).

1. תנן התם – עמדו על טיב הקשר בין פרה ובין יום כיפור:
 - א) השוּוּ בין ויקרא טז ובין במדבר יט – האם יש מטבעות לשון משותפות? השוואה בפרטים ההלכתיים? בדקו בתורה באילו קרבנות מזים את הדם שבע פעמים.
 - ב) משנה פרה ג, א, ט.
 - ג) רמב"ן ויקרא טז, ח.
 2. עברו היטב על הגיהוץ של הסוגיה לכל לוח החגים שלנו ב'חיפוש' אחרי אלטרנטיבה של הסוגיה למועמד אלטרנטיבי ל'לכפר' – מה התובנות שניתן לדלות מסוגיה זו על לוח החגים?

ג. ראשונים מומלצים

1. תוספות שמומלץ ללמוד:
 - א) ב. תד"ה ומאי שנא
 - ב) ג. תד"ה אלא למ"ד שני אילים (שני דיבורי המתחיל)
 - ג) ג: תד"ה לאפוקי עצרת; תד"ה דרביה; תד"ה זה בנה אב.

יומא פרק ראשון – דף מספר 2

בס"ד, ג' באלול תשע"ט

- ד. ד. תד"ה נכנסו מים תחת דם; תד"ה הזאה בסיני; (תד"ה תניא כוותיה).
- ה. ו. תד"ה מביתו למה פירש.
2. ריטב"א:
- א. ב. ד"ה ומתקינין לו כהן אחר
- ב. ג. ד"ה דנין פר אחד
- ג. ג: ד"ה אי מה מלואים; ד"ה מתני' ר' יהודה
- ד. ד. ד"ה גרסת הספרים
- ה. ו. ד"ה מביתו למה פורש
3. מאירי:
- א. ב. ד"ה ומתקינין לו כהן אחר
- ב. ד. ד"ה עד שלא נשרפה

רמב"ן ויקרא פרק טז פסוק ח

ומפני זה אמרו רבותינו (ת"כ פרק יג ט) ואת חקותי (להלן יח ד), דברים שיצר הרע מקטרג בהם ואומות העולם משיבין עליהם, לבישת שעטנז ופרה אדומה ושעיר המשתלח. ולא מצאו בקרבנות תשובה לאומות העולם עלינו, כי הם על אישי ה', אבל בשעיר המשתלח ישיבו עלינו, כי יחשבו שאנו עושים כמעשיהם. וכן בפרה אדומה, מפני שהיא נעשית מחוץ למחנה, וענינה דומה לענין שעיר המשתלח להעביר רוח הטומאה, כענין שנאמר בעתיד (זכריה יג ב) את הנביאים ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ. ומזה תבין טעם כבוס בגדי המשלח את השעיר לעזאזל והשורף את הפרה, ומה שהזכירו רבותינו (זבחים קד א) בכבוס הבגדים של פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים: